

ישיבת ועדת נגישות 14.1.25

משתתפים

יהל בן נר - יו"ר הועדה
רועי תומר - מנכ"ל העירייה
אתי לוי- מ. מח' פרט אגף החינוך
אתי הרפז - מ. אגף רווחה
עו"ס מיכל הדס - ראש צוות צרכים מיוחדים, אגף רווחה
אילן גריידי - מ. מח' רישוי עסקים
חנה גול - תושבת חברת הועדה
הילה גילון - תושבת חברת הועדה
דנה בן חיים צייזל - רכזת נגישות

משתתפים בזום

חסן אבו אלחסן – יועץ נגישות
גלי לב חיימוב - דוברת העירייה
מורן שומרת - מנהלת מדור בריאות
מירב טוריס - תושבת חברת הועדה
שירה ילון חיימוביץ' - תושבת חברת הועדה
גבי עילם - תושבת

יהל - נעים מאוד וערב טוב. אני מתרגשת לפתוח את הוועדה השלישית שלנו, שהחיינו והגיענו לזמן הזה על רקע הבשורות החדשות ועניין החטופים. זה מתקדם לאט לאט ובקרוב אני מקווה לבשורות טובות.

יש לנו משתתפים חדשים בזום, אז גבי, בואי תציגי את עצמך בשורה או שתיים.

גבי עילם - עוסקת כבר 20 שנה בנגישות, בעיקר נגישות שירות ואני בעצמי מתניידת כרגע בכיסא גלגלים. יצאתי לפנסיה לפני כמה שנים, ויש לי איזה רעיון שאני מקווה שנוכל לקדם אותו, אני מקווה שיעזור וזהו. אני שמחה להכיר אתכן.

יהל - מנכ"ל העירייה יצטרף אלינו הערב. הוא מתעכב בפגישה אחרת, אז בינתיים אנחנו נתחיל.

חוגים וסדנאות קצרי טווח בשיתוף אלומה ורשות הספורט

יהל - במסגרת הרצון שלנו להעשיר את מגוון החוגים והפעילויות לילדים ובני נוער עלתה יוזמה של מנהיגות הורים מיוחדים (הילה גילון ומירב טוריס מול אלומה ואיציק בן דור מרשות הספורט) במטרה להביא במחצית השנה השנייה מספר חוגים וסדנאות ומתוך מטרה לעשות איזשהו פיילוט ולבדוק מה תופס יותר ומה פחות מין פיילוט קטן כזה במחצית השנייה של השנה במטרה להשיק כמה חוגים וסדנאות.

אז פה אתם רואים ורואות את הסדנאות של אלומה מדובר בין שישה לשמונה מפגשים: צילום לחטיבה ותיכון אנחנו מכוונים לקבוצה של חטיבה ותיכון, באילוף כלבים יש לנו שתי קבוצות א' - ו' - ה' - ז'.

בישול ואפייה טרם נמצא מדריך/מדריכה וגם לגבי יצירה וקרמיקה טרם נמצאה מדריך/מדריכה.

קונסרבטוריון - יש לנו קונצרט מוסבר שנקבע כבר ל - 18 לפברואר.

לגבי הקבוצות החברתיות של בוגרים 18 פלוס: קבוצה של חטיבה ותיכון, מדובר על ארבעה מפגשים בחודש והכוונה היא לשלוח טופס כזה בגוגל פורמס, לבדיקת היתכנות ורצון של המשתתפים הפוטנציאליים.

הצגות בשבתות זה משהו שידון בהמשך.

לגבי חוגי ספורט של רשות הספורט - נפגשנו בנפרד עם איציק בן דור. הכוונה היא לקיים שתי קבוצות גיל: א' עד ו' + ז' ומעלה. עשרה משתתפים בכל קבוצה, בחוגים שרשומים פה: ג'ודו, קפוארה, שחיה, כדורגל וטניס שולחן. הכוונה של איציק היא לקיים ערב חשיפה בתיכון השקמים לכל החוגים. לראות התעניינות, היענות, השתתפות פוטנציאלית ואחר כך לצאת לדרך. הילה את רוצה להגיד משהו בתור היוזמת?

הילה - הנתונים האלה מבוססים על סקר שעשינו בקיץ האחרון. הפצנו לכל ההורים שאנחנו מכירים פה בעיר והוא מסתמך באמת על התוצאות של אותו סקר. רוב התשובות שקיבלנו היה באמת הצורך לגיל הצעיר.

גלי - אבל זה לא בא לידי ביטוי הגיל הצעיר במה שהצגתם פה. אני רק חייבת להגיד זה שוב פעם, הדברים שקיימים זה לא חוגים קבועים. ודבר שני אין פה שום התייחסות של גילאי גן עד יסודי כלומר צעירים. כיתות סוף יסודי זה מאוחר מדי וגם זה לא מספיק.

אין פה שום התייחסות לגילאי טרום חובה, גן חובה, כיתה א' עד ג'. מה עם הגילאים האלה? **הילה** - אז אני אגיד לך, קודם כל, שוב זה בהתאם לצרכים שעלו מתוך הסקר הזה.

גלי - אני אשמח לראות את הסקר. אני מילאתי את הסקר.

הילה - אין בעיה, אני אוכל להראות לך את התוצאות של הסקר.

גלי - את הדברים האלה שכן דור אמר, הוא אמר כבר ממזמן. אין פה בשורה.

מבחינת מה שאני והורים רבים חווים, זה שאין חוגים לילדים. אין פה בשורה של בן דור בעניין הזה. זה דברים שאנחנו מכירים בשיח מולו כבר המון המון זמן.

בואו נתחיל איפה שיש מדריכים.

הילה - אנחנו מחפשים מדריכים בכל המקומות שאין. בקרמיקה, בבישול... כל מקום שעד כה לא איתרנו מדריכים אנחנו מחפשים. כל מה שאנחנו מוצאים, גורם שהוא מתאים, זה עובר לסמדר לבדיקה.

גלי - ברגע שחושבים על צרכים מיוחדים, אנשים שאין להם נגיעה בזה, אז אוטומטית הם הולכים לכלבים, לאפייה, לקרמיקה. מה שאני לומדת מרשויות אחרות ואני אשמח לשלוח דוגמאות, אני גם לאורך השנים כן שלחתי לבן דור כל מיני דוגמאות. חוגים רגילים שקיימים לילדים בלי צרכים מיוחדים, יש להם גם ימים מותאמים ומדריכים מותאמים. וזה יכול להיות בכל תחום והוא לא צריך להיות תחום רך, כמו שנקרא. זה לא צריך להיות קרמיקה או בישול. גם קפוארה יש לילדים בצרכים מיוחדים. גם ג'ודו וגם כל תחום שתיקחו של ספורט, יש חוגים שמותאמים לילדים עם צרכים מיוחדים.

ושם לא נראה לי שהוא ביצע מספיק בדיקה כי הצגה בבית מקומי לתרבות שעולה שישים, שבעים שקלים להורים זה סבבה. אבל זאת לא הכוונה.

יהל - גלי, אני עוצרת אותך שנייה. אני רוצה להגיד קודם כל, אנחנו בשיח מתמיד עם אלומה ואיציק. זה לא מבושל עדיין סופית, זה עדיין בהתהוות. נכון שדובר על זה עם אלומה ואיציק הרבה פעמים אבל המטרה שלנו עכשיו לקדם את זה וזאת הצעה בלבד.

גם בתחומים שעדיין אין מדריכים כמו בישול ואפייה, יצירה וקרמיקה את מוזמנת להביא את הרעיונות שלך למדריכים ואת קבוצות הגיל שאת רוצה להביא וחשוב לך.

זה בסך הכל פיילוט לשנה הבאה על מנת לראות אם זה מצליח, באיזה מתכונת ומה ההיענות.

גלי - אני ממש אשמח להביא אופציות ודוגמאות, של דברים שהם לגמרי רגילים והם לא כביכול מיוחדים כמו אפייה או דברים כאלה. אני לא יודעת אם המדריכים האלה מסכימים לעבוד בהוד השרון אבל אני כן אשמח כי אספתי קצת לאורך השנתיים האחרונות דוגמאות מהערים שכנות באזור השרון.

יהל - אנחנו גם מכירים את הדוגמאות האלה. אספנו דוגמאות מכפר סבא, הרצליה, רעננה, פתח תקווה, רמת גן, דרום השרון, ראש העין. עשינו באמת מחקר חוצי רשויות בנושא הזה וזה בהתהוות אז את מוזמנת להשפיע.

הילה - חוגים לילדי גן יש בעיקר היום בבית עמיחי.

גלי - יש חוג אחד, של חיות ובזה זה נגמר. זה חוג אחד, וזאת עמותה שמפעילה את החוג. אני מכירה את החוג, הבן שלי בחוג הזה.

הילה – תראי את התוצאות של הסקר. את תראי את כמות ההורים לצעירים לעומת כמות ההורים בגילאים אחרים.

גלי – את מתבססת על סקר שלא הופץ דרך גני התקשורת. הוא הופץ דרך הפלטפורמה שלך ולא במסגרת העירייה. מה הבעיה שנכין סקר ונפיץ אותו דרך גני התקשורת, כיתות התקשורת, כיתות חינוך מיוחד. אנחנו צריכים לבנות את הסקר.

אתי הרפז – אני מקבלת את מה שגלי אומרת. זה צריך להיות באמת רחב וצריך לחשוב איך עושים את הסקר הזה. אפשר לחשוב גם במסגרת הוועדה כאן לייצר סקר שהוא באמת מקיף. הסקר הזה עוזר לנו במיפוי אמיתי. אני לא אומרת שהתוצאות שאתם העליתם בחתכם הן לא רלוונטיות אבל הן מייצגות את מי שענה על הסקר.

זה היתרון של שיתוף פעולה ועבודה עם כל הממשקים הרלוונטיים סביב הנושא הזה. כי בסוף אנחנו עיר אחת וקהילה אחת ויש כאן משפחות מיוחדות ואנחנו צריכים לאגם את כל המשאבים ולעשות סקר שמשקף את הקיים ואז מתוך הסקר הזה לצאת עם תוכניות עבודה. כדי שנוכל באמת להיות שותפים ולחשוב איפה תקציבים של הרווחה רלוונטיים ואיפה לא. הספורט יוכלו לעשות... החינוך יוכלו לעשות...

כשיש סקר כזה ואנחנו מכירים את זה מהעולם של הלהט"ב שבו עשינו סקר כזה לפני כמה שנים, זה נתן לנו תמונה רחבה ומדויקת ואז מנהלי המחלקות והאגפים בעירייה בשיתוף עם ההורים וכל מי שנדרש התאחדו ביחד כדי לבנות את התוכנית המיטבית ביותר.

יהל – אני מסכימה עם כל מה שאת אומרת. אבל אני לא הייתי רוצה לחכות לסקר הזה. אני רוצה להתקדם עם הסדנאות שכבר אלומה מצאה להן מפעיל. בסהכ מדובר על 6 מפגשים והחוגים שאי ציק מציע וזה נותן מענה לאוכלוסיה רחבה פה בעיר ובמקביל לחדד את הצרכים והמענים, זה מקובל לגמרי ואני האחרונה שתתנגד לזה.

אתי הרפז – אני יודעת ודיברנו על זה לא מעט בעבר. החיסרון היחיד במהלך הזה, שאם אין סקר כזה ואם אני לא מראה נתונים של סקר כזה אז יש לי בעיה של תקציב משרד הרווחה. בסופו של דבר אני משתמשת בסעיפים שהם סעיפים תקציביים של משרד הרווחה ודרכי העבודה בסוף הם דרכי העבודה שאנחנו כאגף צריכים להצדיק. גם בסמכותנו וגם באחריותנו ולכן בגלל שאין משהו שהוא באמת סקר רחב אני לא יכולה לתרום את חלקי ואני מרגישה שזה פספוס.

יהל – אבל אתי, מדובר הרי בצורך שעלה מהשטח.

אתי לוי - בשנה שעברה, אתם עוד לא הייתם בלופ הזה אבל הייתה הילה ודבורית וישבנו אצל איציק בן דור והם באו ודיברו על זה שאין בעצם חוגים.

והתחלנו לחשוב עם איציק בן דור מה אפשר לעשות? אם אין לך מבחינת מספיק אנשים בחוג מפעילים לא מוכנים לקחת את זה על עצמם. ואז מנהיגות הורים עשו את הסקר בצורה פרוביזורית כי לא היה בעצם מישהו שירים את הדבר הזה.

הסקר שאתי הרפו מדברת עליו והיא אומרת אני צריכה את הסקר כדי לקבל משאבים, כדי לסבסד כי מה שהיה עד עכשיו שאף אחד לא היה מוכן לסבסד אלא זה היה אמור להיות על ידי ההורים בסבסוד של אגף הספורט. איציק אמר שהוא יכול לתת סכום מסוים, כמו שהוא נותן בחוגים האחרים אבל ההורים היו אומרים לקחת את זה על עצמם, כמו הורים רגילים ששולחים את הילדים לחוגים וזה היה מתוך יוזמה של הנהגת הורים של הילה והצוות שלה. זאת אומרת שלא היתה פה בכלל מעורבות שהיא מעבר.

עכשיו, יש פה איזושהי מעורבות של התגייסות בעקבות הישיבות האלה והוועדה הזאת ואני מברכת על זה. אז צריך לעשות לפי דעתי שני דברים: דבר אחד, קודם כל, להריץ את מה שקיים. במקביל לזה, לקיים איזושהו סקר, שאולי מישהו יבנה סקר אמיתי כי מי שבנה את הסקר הקודם זה היה אנשים כמוני וכמוך. אנחנו לא יודעים לבנות סקר.

אם יש מישהו ברשות שיכול לקחת את זה על עצמו לבנות סקר כמו שצריך. להעביר את זה דרך הדוברות. לא כל אחד יכול לבוא ולהגיד לך, תפרסמי. יש פה איזושהו תהליך שצריך לעשות. אז בואו מצד אחד ננסה את מה שקיים ובצד שני לעשות את זה בצורה מסודרת. זה הכול, ואז הדברים יסתדרו.

ולהגיד לכם משהו והלוואי גלי שאני אטעה. מהניסיון שלנו, זה נראה על פניו שיש קבוצת הורים יחסית מצומצמת שמחפשת את החוגים. לא הצלחנו לגייס הרבה מאוד אנשים שרוצים את החוגים. לצערי אבל בלוואי ואני אתבדה.

יהל – אתי, אין שום סיבה להאמין שבעיר הזאת ההתנהגות של ההורים שונה מהערים מאחרות. אין שום סיבה. אין שום סיבה בעולם לחשוב את זה.

יהל – גלי, מה רצית להגיד?

גלי - רציתי להגיד שאני מסכימה לחלוטין חס וחלילה, לא היה לי שום רצון להגיד שאני לא רוצה שתצאו לפועל עם מה שכבר עשיתם. אני פשוט אמרתי שהיום יש לנו משאבים שלא היה לי עם מי לעבוד בשנים הקודמות. יש פה מנמ"רית שיודעת לבנות סקרים, יש את הדוברות שמגויסת, יש יכולת להגיע לכל מי שתחת החינוך המיוחד בעיר אם דרך מערכת

החינוך ואם דרך הדוברות.

אני בטוחה שגם על סקר כזה יש מספיק תושבים שיענו בעיר שהילדים שלהם או בכיתת ל"ל או בכיתת תקשורת או בגני תקשורת או בגני עיכוב התפתחותי. כל שנה הרי יש לנו יותר ויותר מאובחנים אז אני חושבת שפשוט אנחנו מצויים עיר שהורים לא ימנעו את זה מהילדים שלהם. זו עיר שהורים הולכים באופן פרטי לרשויות סמוכות ומשקיעים המון, ואני חושבת שהתרגלו שאין כאן את המענה הזה בעיר. אבל אם אנחנו נעשה סקר ונפיץ אותו במקביל לכל העבודה שנעשית פה אני חושבת שאפשר להגיע לכמות מאוד יפה של אנשים שיענו לנו.

אתי הרפז - אני רק רוצה להגיד שהילה ישרה איתנו והחשיבה שלנו הייתה לקחת סקר חיצוני וניסינו, לפחות כשנתיים למצוא חברות שייבצעו את הסקר וזה לא צלח. הילה והחברים של מנהיגות הורים מיוחדים עשו עבודת שטח. שלחו לנו כל מיני שמות של חברות אנחנו גם בדקנו וזה קצת נתקע שם כי לא מצאנו חברה מתאימה. יכול להיות שאנחנו לא צריכים משהו חיצוני ואנחנו יכולים לעשות את זה באמת פנימי, אז גלי, במקום הזה אני לגמרי מרימה את הכפפה.

גלי - אני גם אומרת, סקר לא עולה לנו כסף ואנחנו יודעים לעשות את זה לבד עם המערכות מידע. אני לוקחת על עצמי להרים את הדבר הזה. **יעל ברזילי** - ערב טוב לכולן ולכולם. שני דברים קטנים, אחד אני יודעת שבוודאי לתפיסתה של יהל וכמובן לתפישת כל אנשי המקצוע שכאן ואני מאמינה שגם כל מי שיושבים ויושבות סביב השולחן, יש מקום לכולן ולכולם.

זאת אומרת משהו שנעשה עבור אוכלוסייה מסוימת לא מבטל את הצורך בטיפול והתייחסות ברובד אחר של אוכלוסייה כך שבוודאי שצריך להיות, צריכה להיות גם התייחסות לגיל הרך ולגיל הבתי הספר היסודיים. אני כן רוצה להזכיר שבזמנו יהל, כשאנחנו שוחחנו על הצורך במיפוי, אני חושבת שהסקר הזה הוא אולי הזדמנות לבנות אותו מתוך מתודה של מיפוי, על מנת שאנחנו נוכל באמת גם להגיע לקהלים חדשים שהיום לא מזוהים או לא רשומים תחת אגף הרווחה והשירותים החברתיים.

זו הזדמנות גם להנגיש את הפעילות של האגף. אני חושבת שהמיפוי הזה ייבנה בצורה נכונה ואגב אפשר ללמוד מהמתודה שנעשתה כאשר עשינו את המיפוי שהיה קשור לגיל השלישי לפני כמה שנים. אני חושבת שזה היה מהלך נכון ובתוך הדבר הזה אני מציעה שבאמת יהיה כאן שילוב גם של אגף הרווחה גם של אגף החינוך גם של הקהילה גם של נציגים מכל מיני אוכלוסיות כדי באמת לייצר כלי שאחר כך ישמש גם את פעילות הוועדה

והעירייה ביכולת לתת שירותים שהם רחבים.

יהל - אז סיכמנו את הנושא הזה. אנחנו מתקדמים עם הסדנאות שכבר הוצעו וחוגי הספורט. במקביל יופץ סקר כולל בשיתוף פעולה של כל הנוגעים בדבר.

חנה גול - המיפוי צריך להיות רחב ולכלול גם בוגרים. מילא בוגרים שנמצאים ב"בית לחיים" ששם יש לנו פעילות כל הזמן. אבל בוגרים שנמצאים בבתיים של ההורים זקוקים לזה כמו אוויר לנשימה.

לוחות תקשורת בגינות משחקים

יהל - אני רוצה לעבור בקצרה ממש ליוזמה של גלי ואם תרצי תרחיבי גלי בהמשך. גלי העלתה רעיון של לוחות תקשורת בגינות משחקים, יוזמה שכבר בוצעה בהרבה ערים, כמו שאתם רואים ורואות בשקף הזה. בגלל שבאמת יש ורסיות שונות של לוחות וכבר הוסקו מסקנות מהערים אחרות, קיימנו פגישה ראשונית, עם היוזמת הארצית של המהלך מעמותת אייזק שהיא גם קלינאית תקשורת ובהשתתפות קלינאיות תקשורת שעובדות בעיר מהמתי"א והחלטנו לקיים פיילוט, שהן הקלינאיות תקשורת ייקחו לוחות תקשורת שונים והן בעצם יגידו לנו מה הלוח תקשורת הכי מדויק והכי מלא ואנחנו באמת רוצים לקלוע פה לוורסיה מיטבית.

המטרה היא שהילד וההורה גם יחד יכירו את הלוח גם מהגן וגם במרחב הציבורי אחרי הצהריים מה שיביא לשימוש באמת אפקטיבי של הלוח הזה. אני רוצה להגיד תודה רבה לאתי לוי שקישרה אותנו לקלינאיות של מתי"א. גלי, את רוצה להוסיף?

גלי - רק רוצה להגיד שאני כל כך שמחה שזה יוצא לפועל וכבר בפגישה היה גם מנהל אגף שפע איתמר והאחראית על מתקני המשחק והצלחת להרים את זה אחרי כל כך הרבה שנים נתקענו עם זה. בכל עיר הסמלים נראים אחרת והדיוק שהבאתם שבעצם אנחנו ניצור שפה אחת שגם בגנים זה יהיה הסמלים ואלה הצורות שיהיו אחה"צ ואז הילדים יזהו את זה. בעיניי זה מעולה וזה ממש עוזר.

יהל - הצבנו לנו דדליין של סיום הפיילוט בתחילת מרץ ואז נאסוף את המסקנות והתובנות. **שירה ילון** - קודם כל אני לגמרי מבינה את הצורך ומברכת על היוזמה. אני חושבת שחשוב רק לזכור ולהבין, והיה לנו על זה קצת שיח שהלוחות האלה, נותנים מענה לילדים שהם משתמשי תת"ח ולא נותנים מענה לילדים עם מוגבלות קוגניטיבית שאינם משתמשי תת"ח. אז זה משהו שלא הייתי רוצה למנוע מילדים משתמשי תת"ח את היכולת שיהיה להם את הדבר הזה אבל חשוב להבין שזה פונה לפלח מסוים מכלל הילדים וזה לא נותן מענה לכולם.

יהל - אני חייבת להגיד שההתייחסות בפגישה שעשינו עם רז טננבאום מעמותת אייזק וגם עם קלינאיות התקשורת הייתה התייחסות רב לקותית.

שירה – אני מכירה את רז. אלא אם כן אתם רוצים לקחת ילדים עם מוגבלות שכלית ולעשות איתם את הבדיקה הזאת זה מבורך. מהמומחיות שלי בעבודה עם אנשים עם מוגבלות שכלית - הסמלים האלה לא מובנים או שהם לא הסמלים האופטימליים מבחינתם.

שוב אני אומרת, אני לא נגד השלטים האלה. רק צריך להבין למי זה פונה ולבדוק עם אותן קלינאיות תקשורת האם הן עשו עבודה עם ילדים עם מוגבלות שכלית שאינם משתמשי תת"ח ושבהחלט יש להם שימוש בסמלים מאוד מועיל להם אבל לא בסמלי תת"ח שהם פחות ברורים מבחינתם.

יש מערך שלם של סמלים שניתן להשתמש בו ויש אותו בגנים מסוימים.

אתי לוי - קודם כל לא כולם יודעים שתת"ח משמעו תקשורת תומכת חלופית. יש אנשים שהם עמוק בנושא הזה. קלינאיות תקשורת זה חלק מהשפה שלהם. אני חושבת שאם באמת נשות המת"א, יתגייסו לדבר הזה ויש צוות חשיבה אז קודם כל נמתין להצעות.

שירה - אז תרשי לי לחלוק בתור מי שעוסקת בהנגשה קוגניטיבית כבר למעלה מ-20 שנה גם במחקר גם בעשייה ועומדת בראש המכון הישראלי להנגשה קוגניטיבית. יש מורכבות בממשק בין משתמשי תת"ח לבין אנשים עם מוגבלות קוגניטיבית. אני לא נגד שזה יהיה. אני רק אומרת שצריך לדעת שזה לא מכיל את האוכלוסייה הזאת.

אתי לוי – שירה, אני לא אמרתי שאני חולקת על מה שאת אומרת. אני אומרת שקלינאיות תקשורת שהתגייסו לצורך העניין...

שירה – הן מורשות נגישות שירות?

אתי לוי - ואני לא יודעת אם הן מורשות נגישות שירות אבל מה שכן אני חושבת שהדברים שאת אמרת בהחלט יוצפו בפניהן ואם הם יצטרכו עזרה של אנשי מקצוע נוספים אז אנחנו בשמחה רבה נשתף אותך. אני חושבת שאת צודקת ושהלוחות האלה צריכים להיות נגישים לכל אחד שצריך אותם ובשביל זה אנחנו עושים את זה.

יהל - אני מציעה שנעשה קישור שלך עם קלינאיות התקשורת מהמת"א ונסגור את הפינה הזאת.

שירה - בשמחה.

רועי, מנכ"ל העירייה מצטרף לישיבה.

חנה - רציתי להגיד שאני כהורה לבוגר אוטיסט, מאוד מתנגדת או פחות אוהבת את הדרך שמבדלים את הילדים ואת הבוגרים עם צרכים מיוחדים. אז אני מבינה שיש צורך אולי קוגניטיבי ולדבר לילדים עם משי"ה או עם עיכוב התפתחותי באיזושהי שפה קצת אחרת. אבל אני חושבת שאם אנחנו כחברה נעשה את החיבוק העוטף לתת להם כלים אחידים לכולם אז אנחנו נביא אותם למקום יותר גבוה ואנחנו נעשה טוב.

יש לי ילד עם לקות תקשורתית ואני רואה כמה זה חשוב כי יש לו חברים גם עם משי"ה. **יהל** - אני חושבת שדווקא הלוחות תקשורת האלה גורמים למעורבות של ילדים מכל הסוגים שהם יכולים לתקשר בצורה פשוטה עם ילדים עם צרכים מיוחדים ולהעצים את החוויה. **שירה** - ולכן חבל להדיר מזה ילדים עם מוגבלות קוגניטיבית שאולי יוכלו להבין את זה. אני חושבת שאנחנו באות מאותו מקום אבל אני חושבת שהתפיסה שאנחנו צריכים להתאים בצורה אחידה לכולם זה כמו להגיד שאנחנו נעשה את זה בראייה ונעטוף מישהו שהוא עם לקות ראייה כדי שהוא יהיה חלק. זה לא עובד. הוא צריך התאמה אחרת ופשוט לשוני הוא התאמה והנגשה בדיוק כמו כל הנגשה אחרת.

הצעה לסדר: הקצאת אחוז מינימום מהחוגים והפעילויות לילדות ולילדים בעלי צרכים מיוחדים

יהל - אני רוצה להציג בפניכם שתי הצעות לסדר שאחת יזמה גלי והשנייה יזמה חנה. גלי, את רוצה להציג את ההצעה שלך?

גלי - בעצם אנחנו מדברים המון המון זמן על הרצון ויש כזאת עבודה מאומצת של כולם כדי באמת להביא לכדי ביטוי חוגים וכשעשינו את השולחנות העגולים בוועדת החינוך שהתקיימה ואז העליתי את זה גם בפני יהל שאולי זה צריך לבוא כאיזושהי מדיניות ואיזושהי החלטה שהיא לא תלוי מנהל אגף כזה או אחר או מחלקה אלא פשוט להסתכל על זה בסופו של דבר על העלות שיוצאת בשנה של הרשות כלפי חוגים ופעילויות ואירועים ולהחליט על איזושהו אחוז מסוים שחייב יהיה להיות מופנה לפעילויות וחוגים לילדים עם צרכים מיוחדים. במגוון סוגים, פילוחים, גילאים ואז זה בעצם לא תלוי נכונות או פתאום איזושהו רצון טוב סביב חודש הנגישות או פתאום הרצון של מנהל כזה או אחר להתגייס למטרה. כולנו משלמים מיסים, כולנו תושבים ותושבות בעיר ואני באמת חושבת שזו צריכה להיות איזושהי החלטה או איזושהי מדיניות שאומרים שאחוז מסוים מופנה כלפי המטרה הזאת אז אם זה יהיה קרמיקה או אפייה או תיאטרון או כלבים אבל זה יהיה. זאת בעצם ההצעה.

יהל - העירייה תגדיר מכסה מינימלית מתוך החוגים והפעילויות המוצעות שמוקצה לטובת

ילדים עם צרכים מיוחדים ויהיו שני סוגים של פעילויות: אחד פעילויות מותאמות ייחודיות, למי שלא יכול להיות בקבוצה עם משולבת וקבוצות משולבות שבעצם אנחנו רוצים לקדם מתוך תפיסה של הכלה וקהילה שוויונית ומגוונת.

חנה - אני רוצה רק להגיד שלא אומרים ילדים ובוגרים בעלי צרכים מיוחדים הם לא בעלים של הלקות. הם עם לקות. עם מוגבלות.

גבי - אני רוצה לשאול אם מותר לי לומר משהו. רציתי להגיד מה שהיה חסר לי ברשימה הארוכה של פעילויות לילדים זה למה בקונסרבטוריון כתוב רק קונצרט מוסבר? בקונסרבטוריון לא לומדים ילדים עם מוגבלויות? אני אגיד לכם למה השאלה. אני הייתי לא מזמן בקונצרט בכפר סבא מאוד מרגש בהיכל התרבות. הקונסרבטוריון שם מגיע לכל בתי הספר וכל ילד בעיקרון יכול ללמוד איזשהו כלי.

גלי - גם פה הילדים לומדים. הקונסרבטוריון מגיע ומלמד בתוך בתי הספר גם בכיתות דרך אגב אין שינוי זאת אומרת גם ילדה בכיתה ל"ל או כיתה תקשורת יכולה ללמוד במסגרת הקונסרבטוריון על כלי נגינה בתוך בית ספר. גם פה בהוד השרון.

גבי - עכשיו העניין של "הקונצרט המוסבר" הטריד אותי כי יותר חשוב לדעתי שיתנסו בלנגן ביחד בקונצרט כשלוקחים 40 נגנים, אם מישהו מתבלבל אז עדיין הקונצרט יוצא בסדר כנראה. בכל אופן ככה אני חווה את זה וזה יכול להיות חוויה, יותר מאשר שמישהו יסביר לך את המוזיקה אלא פשוט מוזיקה. בנוסף אני לא יודעת אם ילדים עם מוגבלות לומדים בקונסרבטוריון. סביר שכן כי אפשר תמיד להתאים את הכלי ליכולות של הילד ויש סיפורים מאוד יפים על עניין של מוזיקליות אצל ילדים שלא מצליחים בדברים הרגילים.

יהל - אני רוצה שנזכור תמיד במאחורה של הראש שזה לא nice to have זה must have. 15% עד 20% אחוז מהאוכלוסייה תושבות ותושבים צעירים ילדים ונוער הם עם צרכים מיוחדים הם תושבים ותושבות בדיוק כמו כולם.

אתי הרפז - אני רוצה דווקא להתייחס בשאלה כי ככה תוך כדי ככה שאלתי את מיכל וחשוב לי להבין ממה שאני מבינה גלי ותדייקי אותי את מדברת בעצם על תפיסה, על מדיניות, לא על הפעלה.

גלי - נכון. אני אומרת שיש פה סביב השולחן הזה, סליחה שאני לא שם אתכם, אתם עובדים כל כך קשה ואנחנו כבר כמה שנים בדיונים סביב מי שמפעילים ומייצרים פעילויות ואירועים בעיר זה נע קדימה ויכול להיות שמקודם נשמעתי יותר אמוציונלית אבל זה נראה כאילו אנחנו ממש עושים מאמץ מטורף כדי להסביר ולהעביר את הצורך

לייצר גם חוג לילדים כאלה וכן גם בכיתה ג' וגם בכיתה ד' וגם לילדים בתיכון וגם לילדים בני נוער וזה משהו שלא צריך להיות עד כדי כך.

אני חושבת שזה צריך להיות איזושהי תפיסה מדיניות שזה ברור וזה נכנס לתוכה כי ברגע שמאשרים דבר כזה אז הוא גם נכנס לתוכניות העבודה והוא נכנס כחלק מהתקציב ואותו מנהל שבונה עכשיו את התוכניות שלו לשנה הבאה הוא חייב לקחת בחשבון ש X - מהתקציב אמור להיות מופנה. אז הוא כבר ימצא את המדריכים הוא ימצא את הפעילויות. אז לא יהיה 100% בשנה הראשונה ולא יהיה 100% בשנה השנייה אבל לאט לאט זה יגבר כי זה איזושהי החלטה של הרשות שאומרת שזה לא אתה עכשיו מטוב ליבך הבאת מדריך קפוארה לילדים בכיתה ד' כי מתוך הוועדה ישבו עליך וקבעו איתך פגישות והחלטת לעשות את זה. הילה כבר שנים עושה פגישות בנושא זה.

נחליט פשוט החלטה. אם עושים X הצגות בבית מקומי לתרבות, אז X הצגות בשנה אחוז מסוים מתוכם צריך להיות מותאם ואם עושים X פעילויות ספורט בשטח בפארקים אז X מתוכם צריך להיות מותאם. איך יהיה בפנים הפילוח? הסקר שדיברנו עליו קודם יכול למפות. **אתי הרפז** - אני באמת לא באתי לפה כמליצת יושר של הרשות אבל אני כמי שעובדת פה תקופה ארוכה אני יודעת שזו המדיניות. אני מסכימה שצריך לעגן את זה, למסמך את זה ולייצר משהו שהוא באמת מוגדר. אני מייצגת כמובן את הרווחה אבל אני גם אני נמצאת בדיונים ובשיחות והמדיניות של הרשות היא שקופה ואני חושבת שזה מבורך מה שאת אומרת. אני פותחת רגע סוגריים כי אחד הדברים שעלו זה אני חושבת שיהל אמרה זה באמת העניין של שיותר יהיו מוכרים ברווחה. זה גם בסדר אנחנו גם יכולים לתת מענים ולחשוב איזה מענים ואיך לכאלה שבחרים לא להיות מוכרים ברווחה זה לא אומר כלום. **חנה** - את יודעת כמה מוכרים ברווחה?

גלי - זה דווקא לא מיועד לרווחה.

חנה - אני הובלתי את מנהיגות ההורים כמה שנים ועסקתי גם בילדים. הייתה לנו בעיה אקוטית של מנהלת רווחה שיחסייה עם ראש העיר האפילו על המון דברים בין השאר גם על החוגים.

אתי הרפז - אבל אני לא רוצה לדבר פרסונלי. זה היסטוריה אני לא שם.

גלי - יש לי שני ילדים. כבר 9 שנים ואין חוג אחד עירוני.

אתי הרפז - מה שאני אומרת, דווקא בנימה מאוד חיובית ושיתופית, זה שאני לא צריכה שהורה יבוא וירשם עם תיק פתוח באגף הרווחה כדי להגיד כמנהלת אגף רווחה שנותנת מענה לאוכלוסייה שיש פה צורך כזה ואנחנו נותנים מענים קהילתיים. עבודה סוציאלית

נותנת מענה פרטני, קבוצתי וקהילתי ברמת המאקרו ומיקרו.

זה מחזיר אותנו ומדייק את הצורך במיפוי שדיברנו עליו קודם. כי רק מיפוי כזה יכול לתת לנו תמונה רחבה של הקהילה ודרך המיפוי הזה אנחנו יכולים לצאת לתוכניות עבודה. יהיו דברים שזה לגמרי חונה בתקציבי רווחה ואנחנו יכולים להרים את זה. ויהיו דברים שזה חונה בתקציבי ספורט, חינוך וכו'. אני להפך אומרת שזה נכון להסדיר את המדיניות בעיניי הקיימת כדי שכל אחד בנישה שלו יביא את הפורטה שלו גם ברמה תקציבית גם ברמה מקצועית ונעשה איגום משאבים ואז נוכל להניע מדיניות.

חנה - בסוף זה יושבים שם שני אנשים מנהיגות ההורים ואגף החינוך ואם אין מערכת יחסים שיכולה להניע את זה כמו שאנחנו יכולות אז זה לא היה עובד ככה.

יהל – כשאתה פותח את החוברת של החוגים לשנה הבאה ואתה רואה רק" איתן כל יכול "ורשימה מפה ועד אפריקה של חוגים שונים ומגוונים לכל היתר, זה צורם לי.

הילה מישהו קודם אמר משהו על שולחנות עגולים...

גלי אני אמרתי כי זה עלה בשולחנות העגולים בוועדת חינוך שהייתה בשקמים. כשהיינו בשולחן עם אתי ועם הילה. שם עלה הרעיון.

הילה - גם על זה דיברנו, לעשות איזשהו באמת שולחנות עגולים, קראו לזה ועדת היגוי של כל מחלקות העירייה ושל הנציגים הרלוונטיים מכל מחלקות העירייה ובאמת לעשות ערב שלם וזה צריך להיות גם מן הסתם להיות בנוי היטב כדי שייצור דיבור בין כל המחלקות. את מדברת על איגום משאבים בואי קודם כל שמחלקות ידברו ביניהן כדי ליצור איזשהו יישור קו וכדי גם להכניס את זה לשיח של כל מחלקה. יש מחלקות שאני לא יודעת עד כמה הן בכלל מכירות, יודעות או מתייחסות לנושא הזה.

רועי מנכ"ל העירייה – אני רוצה להגיד משהו. מי שלא מכיר עדין, אני מנכ"ל עירייה חדש. את דיברת קודם על רשימת חוגים הקיימת ואני חושב שכל דבר הוא תהליך בסוף. ואנחנו לא נעשה שינוי של מדיניות ביום אחד אבל בתפיסה קודם כל צריך לעשות את השינוי ויותר קל היום לבוא ולקחת את רשימת חוגים הקיימת ולראות בתוכה איך אפשר להנגיש קודם כל את החוגים הקיימים במקום שבו כל פעם מי שיכול ומתאפשר לו כן להיות בתוך מסגרת משלבת. כבר לדעת ולראות איך אפשר לאפשר בתוך הדברים הקיימים את השילוב ולפתוח את זה. להניע תהליך של חוגים חדשים זה לוקח זמן.

יהל - אני שמחה שאתה אומר את זה כי לפני שהגעת דיברנו על יוזמה של מנהיגות הורים עם רשות הספורט לפתיחת חמישה חוגים להתנסות במחצית השנייה של השנה.

רועי – מעולה. חמישה חוגים זה התחלה אבל זה טיפה בים כשיש כל כך הרבה חוגים

שאפשר יותר בקלות ואולי לראות איך אפשר כן לעשות להם התאמה.

הילה - אבל גם לגבי חוגים חדשים זה לא שאנחנו ממציאים את הגלגל זה חוגים שנניח אולי קיימים בערים אחרות או חוגים שאולי פשוט לא קיימים פה בעיר וכן קיימים בערים אחרות.

רועי - מכיוון שאני מכיר את התהליכים הארגוניים ועוד פעם חלקם יעילים יותר וחלקם יעילים פחות ולוקחים זמן כי אני לא יכול לבחור עכשיו בגלל שאני עובד תחת חוק ולקחת את זה. אני צריך לצאת למכרזים, אני צריך לעשות את זה מסודר, אני צריך להעניק את האפשרות לכולם לגשת... זה תהליכים שלוקחים זמן קצת יותר מבן אדם פרטי שאומר עכשיו "אני רוצה להביא את החוג הזה לפה". אז בגלל זה אני אומר צריך לראות גם את הדברים שאפשר לעשות מיידית וגם את הדברים שלוקחים קצת יותר זמן וכמובן להשליך כבר על 2026 כי זה מחר בבוקר.

יהל - אנחנו באמת שמים פלסטר עכשיו למחצית השנייה ואנחנו מעבירים בתקווה, אם זה יעבור, הצעה לסדר של מדיניות של קיום חוגים לפי אחוז מסוים ואנחנו מפיצים במקביל סקר מיפוי צרכים ומיפוי רצונות.

הצעה לסדר: הנגשת אירועים עירוניים עבור ילדים ובוגרים עם צרכים מיוחדים

יהל - בואו נעבור להצעה לסדר של חנה. את רוצה להציג אותה?
חנה – לא.

יהל - אני לא כתבתי אותה אבל אני אשתדל להציג. מדובר בהצעה לסדר של הנגשת אירועים עירוניים עבור ילדים ובוגרים עם צרכים מיוחדים. בגלל שהם מתקשים להשתתף ואפילו נמנעים בסופו של דבר מהשתתפות בשל עומס גירויים ורעש והצפות. אנחנו באמת רוצים לוודא שכל ילד או בוגר עם צרכים מיוחדים יוכל לחוות וליהנות מהאירועים העירוניים באופן שיאפשר להרגיש נינוח ומקובל ורגיל. באמצעות הימצאות מרחב מונגש, שילוט והכוונה מותאמים, צמצום גירויים, הכשרת צוות ייעודי, עצמאות טכנולוגיות ושירותי נגישות.

חנה - זה דבר שהוא גם מקובל בעולם. אני בעצמי שברתי את הרגל לפני שבע שמונה שנים והיתה לי למחרת בבוקר לטיסה לברלין להופעה של ליאונרד כהן. בסוף נסעתי לברלין והגרמנים אין עליהם. קודם כל הקצו לי דיילת. באולם היה אזור סמוך לבמה שהושיבו שם את הנכים.

יהל - אבל חנה אני עוצרת אותך. זה חוק וזה מחוייב.

חנה - זה ממש לא ככה אצלנו. היה איזור שעליו תלויות אוזניות והיו שם חברה אוטיסטים וכל אחד לקח אוזניה. זאת אומרת זה היה נורא נחמד והם היו שם כחלק ואפשר לעשות וצריך לעשות את זה גם פה.

אילן גריידי - חנה, אני רוצה להתייחס לזה ברשותכם. אנחנו עובדים ביחד עם דנה בכל אירוע בכל אירוע, אם הוא טעון רישוי או לא טעון רשוי זה חוק. וזה מתקיים בהוד השרון בצורה מופתית. אין דבר כזה שאני אתן או אחתום או אאשר אירוע שהוא מעל 500 איש הוא טעון רישוי שלא מיישמים בו את חוק הנגישות. כולל מקום שמוקצה במיוחד, יש דיילים שמקבלים את האנשים ומלווים אותם למקום. יש סדרנים מיוחדים לנושא הזה. **יהל** - אני רוצה לשאול אותך על הפירוט של חמש הנקודות שרשומות פה. האם הן מתקיימות כרגע באירועים של הרשות?

אילן - בהופעה שיש מוזיקה רועשת אי אפשר להגדיר "חדר שקט" אבל אתה יכול להשאיל אוזניות ואז אתה נמצא במקום שהוא קצת מאזן את הרעש עבורך.

חנה - יש אוזניות שהן מווסתות רעש. הן לא חוסמות רעש.

דנה - באירועי עצמאות שנים עבדו בשיתוף פעולה אתכם. לדעתי מחלקת תרבות ונוער הקצתה והקימה אירועים נפרדים.

גלי - המתחם השקט - כל שנה יש פעילות אלטרנטיבית

דנה - ובכל אופן באירוע בפארק ארבע עונות ליד במה ספציפית אחת מהבמות שהיו גם בבמה המשפחה.

אילן - כל אירוע מוקצה מקום שמאפשר צפייה כשבן אדם נרשם.

גלי - אין פרסום שיוצא בלי פרטים להנגשה. יש מישהו מראש שיודעים להמתין לו להסדרי נגישות.

שירה - קודם כל אני חושבת שהדברים שנאמרו פה הם חשובים ואני שמחה לשמוע שכן נשאלים ונעשים אני גם רואה אותם לעיתים. אני רוצה לשאול על סעיף חמש מופיע פה תרגום לשפת סימנים. מה לגבי התאמות אחרות לתמלול שהוא הרבה יותר רחב משפת סימנים, תיאור קולי לעיוורים ולקויי ראייה, פישוט קולי לאנשים עם מוגבלות קוגניטיבית. אם שפת סימנים לא היתה מופיעה פה אז הייתי אומרת אוקיי זה לא מתייחס לתכנים, אבל ברגע שמופיע פה שפת סימנים אני יודעת ששפת סימנים הוא כאילו מבחינת אחוזים הוא מאוד קטן. הנראות שלה היא נפלאה, רואים אותה מרגישים אותה, אבל אני חושבת שדווקא יש לנו פה הזדמנות להביא את הדברים קדימה. כל הדברים שדיברתי עליהם כן מופיעים בתקנות אבל הם מופיעים לבקשת אדם. אם אנחנו כבר שואלים ואם אנחנו נשאל

את זה לא כללי אלא נציע את הדברים האלה אז יכול להיות שלאט לאט אנשים גם יבינו שזה יכול לקרות ושהם יכולים לבקש את זה כי ברוב הדברים אנשים פשוט לא מבקשים את זה.

יש מתמלל סימולטני, יש תיאור קולי סימולטני ויש פשוט קולי סימולטני זה דברים שכבר קיימים. אבל נורא קשה להכניס אותם כי זה מעגל קסמים, כי זה לבקשת אדם ואז אנשים לא יודעים שהם יכולים לבקש את זה ואז הם לא מבקשים ואז הם מודרים מהאירועים האלה.

חנה - אני לא חושבת שהציבור יודע שיש את הדברים האלה.

שירה - אני בדיוק על זה מדברת. אני אומרת יש לנו פה הזדמנות, אנחנו מדברים על זה שאנחנו רוצים לעשות שינוי, אני אומרת יש לנו פה הזדמנות לעשות משהו שהוא פורץ דרך.

גלי - למשל בכל אחד מהטקסים לאורך השנה שבהם יש בעצם מסך, אם מוצג איזשהו וידאו מסוים, הוא תמיד יהיה עם תמלול. ביום הזיכרון לצורך העניין היתה מישהי גם לשפת הסימנים שהייתה פיזית נוכחת על הבמה. אבל לאירוע מוסיקאלי של חמש מאות איש בפארק הפקאן, בגיל עמל לצורך העניין, לא בהכרח יש מסך מאחורה ולהביא מתמלל לכל אירוע עירוני סימולטני ולשפת הסימנים, לא יהיו אירועים ותכנים רלוונטיים.

שירה - אז זה נותן לך מרחב תמרון אבל לפחות להתחיל להציע את זה. לפחות להתחיל לפתוח את העסק.

יהל - מציעה שדנה תתייחס.

דנה - נמצא איתנו בזום גם חסן אבו אלחסן, יועץ הנגישות שלנו שמעורה באישורי אירועים וקיום הדרישות ונותן את הגושפנקה לרישוי עסקים. באמת התקנות מדברות על בקשת אדם וכשיבוא בן אדם ויבקש מאיתנו איזשהו שירות אז מן הסתם הוא יקבל אותו.

אני רוצה לתת רק דוגמה למשל שאנחנו באירועים גם מנגישים באמצעות אמצעי הגברה: אוזניות המסופקות בכל טקס ממלכתי לדוגמה אירועי יום הזיכרון וטקסים. אני חייבת להגיד שכמות השימוש לעומת ההשקעה הכספית שלנו, בהנגשה הזו שמחויבת בתקנות הייתה כמעט אפסית.

שירה – זה מעגל קסמים הדבר הזה.

יהל - אני רוצה להגיד שאני חושבת על פתרון במובן הזה. יש לנו את המאגר מידע המצומצם והמורחב שאנחנו רוצים להפיץ. המצומצם לצורך קיום פעילות והיכרות עם האנשים האלה בשגרה ובחירום והמאגר המורחב זה באמת רק לחירום בטווח הארוך.

הכוונה היא שכל בן אדם עם מוגבלות ימלא את המוגבלות שלו ואת ההתאמות הנדרשות ואם מישהו ימלא מוגבלות שכלית התפתחותית וירשם לאירוע אז נוכל לפנות אליו באופן יזום. זה מה שאני חושבת שזה בין לבין האופציות ולשאל אותנו מה יעזור לו ואיך הוא רוצה להשתתף במופע.

דנה - כמו שעשינו עם השמע באירועים האחרונים.

גבי - אני הייתי עכשיו בכנס בוגרי הריאלי שהם בגיל ה-80. אני בוגרת ריאלי ואני בת שמונים ונתתי להם הרצאה על נגישות, נגישות לכולם. אני יודעת שאנשים זקנים לא אוהבים לשמוע שצריך נגישות אבל מסתבר שהרבה מאוד דברים, לא כיסא גלגלים כמו שאני משתמשת, אבל דווקא מערכות שמע זה דבר שמשתמשים בו הרבה ומופתעים מאוד כשיש בכלל איזושהי התייחסות ולולאת השראה ודברים כאלה שמאפשרים לשמוע ומאפשרים ללכת לקונצרט ומאפשרים ללכת להרצאה.

אז הם לא מוגדרים בהגדרה של אנשים עם מוגבלות שמיעה אבל עם הגיל כל מי שנשאר בחיים מזדקן גם ויש יותר ירידה בהרבה מאוד יכולות והרבה מהיכולות האלה שאנחנו רוצים שאנשים יבקשו בשבילם אתה התאמה, אנשים לא רואים את עצמם שם כי הם לא רשומים מתחת לרשימה של אם אתה אדם עם מוגבלות. האוכלוסייה לא מצהירה על עצמה כשייכת לאוכלוסייה הזאת. הם פשוט לא הולכים אז הם לא הולכים להופעה או כל מיני דברים כאלה וההתאמות הן לא לאנשים מזדקנים אלא לאנשים עם מוגבלות אבל כולנו מגיעים לצרכים, קוראים לזה "צרכים מיוחדים", לדעתי זה ביטוי לא טוב אבל אין לי כרגע רעיון אחר כי הם לא מיוחדים. לכל בן אדם יש את הצרכים המיוחדים שלו. הכוונה היא שנהיה כולנו באותה סביבה.

יהל - אני חושבת שאנחנו כרגע עומדים במינימום הנדרש בחוק וכמובן אנחנו שואפים כל הזמן להשתפר ולהתקדם ואנחנו צריכים לחשוב באמת מה תהיה השיטה שמאזנת בין התקציב שהוא דל וימשיך בשנים הקרובות להיות דל, ומצד שני לתת שירות מיטבי לתושבות ולתושבים שלנו.

גלי - יש לי הצעה אם זה בסדר להציע. הייתי הולכת אולי בודקת כפיילוט כהתחלה את מרכז אומנויות ואת בית מקומי לתרבות ששם בעצם יש אירועים על בסיס שגרתי ומגיעה המון אוכלוסייה ותיקה ומעניין היה לדעת, אולי דנה יודעת, מעניין היה לדעת כמה היה עולה רכש שהוא לא פר אירוע אלא בודקים לאפשר משהו קבוע שיש שם שאפשר בכל אירוע או בכל הרצאה שבעצם קורית במרכז אומנויות לתת את ההגברה הקולית הזאת מעניין היה לדעת כמה היה עולה להנגיש מקום כזה שיש בו ריכוז מאוד גבוה של

אוכלוסייה ותיקה לאורך כל השנה.

דנה - מרכז אומנויות מונגש שמע. יש מערכת הגברה קבועה גם באולם וגם בכיתה למעלה כיתת ההרצאות. יש שם מערכות שמע שהן הקבועות. בבית מקומי לתרבות, יש מערכות ניידות ובימים אלה אנחנו גם עורכים הצעות מחיר ובודקים על מי האחריות להתקין שם מערכות שהן הקבועות. יש ניידות בינתיים. היום במקרה נבדקו האוזניות על ידי אצלי במשרד שלי ומי שמבקש מוזמן להשתמש בהם.

גלי - זה משהו שאולי אפשר היה להנגיש אותו בפרסום. אנחנו כותבים לבירורים בנושא נגישות אבל אנחנו אף פעם לא פרסמנו שקיים שם שאפשר לבקש אותו.

דנה - על פי חוק קיימות באתר האינטרנט שלנו גם טבלאות עם כל מבני הציבור שלנו וההנגשה שקיימת.

גלי - אנחנו לא מדברים על זה...

יהל - גלי, אולי שווה להוסיף למידעון שיוצא בשישי משהו שאומר "דעו לכם שכשאתם רוצים להשתתף באירוע כך וכך... יש לנו עזרים..."

דנה - בעיקרון בכל אתר שמתקיים בו אירוע מפורטים הסדרי הנגישות שקיימים בו, אם זה בספרייה העירונית, במרכז אמנות, בבית מקומי, באולמות הספורט החל מחניית נכים, שירותי נכים, כל נושא הרצף ונגישות לשירות.

מירב - יהל, רציתי לשאול מה לגבי פעילויות הקיץ שיש לבני הנוער האם כל ההצעה פה גם מתייחסת אליהם?

יהל - ברור, זה הצעה כוללת על כל האירועים שנערכים בעיר.

גבי - זה מאוד חשוב העניין הזה לדעתי של פרסום גם אם לא שואלים כי הרבה מאוד אנשים לא שמים את עצמם בקופסה של "אני צריך לבקש" כי ככה גדלנו פה.

מסקנות מחודש הנגישות דצמבר 2024

יהל - לענין מסקנות מארועי חודש הנגישות. פה אתם יכולים לראות את האירועים שהיו בחודש הנגישות באחריות אלומה. אני אומרת באופן כללי שיש פעילויות שיותר הצליחו ופחות הצליחו ואני השתדלתי באמת להגיע לכל הפעילויות ולהתרשם ולראות. אני חייבת להגיד שמתוך הפעילויות של אלומה בעיקר מה שהצליח זה המופע המוזיקלי של "עושים נפשות".

אני לא יודעת למה זה קורה. למה נרשמים ולא מגיעים. כל העולם הזה חדש לי של הרישום והגעה והתשלום והעשרה השקלים והעשרים וחמישה השקלים אני לא מבינה את

זה... יכול להיות שזה זילות, יכול להיות שזה לא משמעותי עשרה שקלים אבל בקיצור לא כל הפעילויות של אלומה הצליחו.

אתי הרפז - אני חושבת שיש לסכום משמעות של מיתוג.

רועי - אני לא חושב אבל שזה רק עניין של תשלום או לא תשלום. בסוף צריך גם תשלום כי זה הכי קל לפתור את זה בזה ולהגיד "אוקיי היה פעילות מגניבה ולא הגיעו אליה כי לקחו תשלום או לא". צריך לבחון גם האם התוכן היה רלוונטי וזה היה מספיק מעניין כדי שאנשים יבואו אליו כי בסוף זה לא שזה פער של מאה וחמישים היה צפי למאתים שלושים והגיעו שבע עשרה.

יהל - מאתיים שלושים זה המקסימום שהאולם מכיל.

אתי הרפז - רועי, אני מתחברת למה שאתה אומר מאד. סליחה שאני חזרתית. זה מחזיר אותי עוד פעם לעניין של מיפוי ובדיקת צרכים. אנחנו צריכים כל הזמן לזכור שהתושב הוא הלקוח והוא המומחה ואנחנו לא יכולים להחליט עבורו. לא לבחור עבורו חוג ולא לבחור עבורו פעילות כזו או אחרת אז לפעמים גם אם זה מעכב קצת את התהליכים זה בסוף מדייק את הדברים וגם לא מבזבז משאבים אבל היו גם פעילויות מדהימות.

מורן - היי אני מורן, אני מנהלת מדור בריאות בעירייה ודיאטנית קלינית. אני אחראית על כל מה שקשור לקידום בריאות בעיר יש איתי דיאטנית עירונית יאנה שהיא יותר אחרית על האוכל בהצהרונים ועל התזונה ואני באמת כמו שאמרתי עוסקת ב"קידום בריאות".

באמת למדתי הרבה מחודש הנגישות הזה ונראה לי שהמסקנה אולי הכי חשובה בתחום שלי זה שככל שאני אהיה יותר ספציפית באיזשהו צורך שיושב לאנשים ככה יהיה יותר מוצלח מבחינת ההגעה של אנשים ובאמת הזום שעשינו עם תירצה שני שהיא דיאטנית שמומחית לבררנות אכילה אצל אוטיסטים וההתמחות שלה ספציפית זה ילדים.

נרשמו בערך 100 או 90 אנשים והגיעו - זה אף פעם לא קורה לנו שנרשמים ומגיעים יותר. הלינק של הזום עבר כזה ממש במלא מלא קבוצות והגיעו ממש כמעט 200 איש שנשארו עד הסוף שממש הקשיבו בשקיקה לכל מילה. לקחנו את הנושא של בררנות אכילה שהבנו שיש שם עניין.

המפגש בשבוע הבא הוא פרונטלי וגם אליו אזלו המקומות כי מה עשינו זה לקחנו כל אלה שנרשמו לזום הזה ושלחתי להם ספציפית הנה יש עוד זה יש מפגש של בררנות אכילה. מתוך זה למדתי גם עשינו פעילות הרצאה ומפגש כזה לאמהות מיוחדות ושם קצת היה יותר קשה לגייס אותם אבל גם אחרי שעשינו שינוי, לשנות את הפרסום זה לא מילה גסה. זה בסדר גם לשנות את הקונספט, שינינו את העיצוב ואז היה מאוד מוצלח. יהל הייתה

גלי הייתה היה באמת מאוד מוצלח.

הרצאה על חוסן" הבית האופטימי" - זו מרצה שהיא מעצבת פנים ומסדרת בתים ומטפלת רגשית. היתה פשלה אחת קטנה עם זה שעשינו את זה בבית עמיחי ולא ידעתי שזאת שעיצבה את בית עמיחי מאוד נעלבה שלא לקחנו אותה בחשבון. בית עמיחי באמת מעוצב מדהים ואם הייתי יודעת את זה הייתי לוקחת אותה עצמה להרצאה. באמת שלא ידעתי שהיא גם מתמחה בצרכים מיוחדים אז אני אקח אותה להרצאה הבאה.

מועדון ארוחת הערב - קונספט שהוא מתקיים כל השנה בכל מיני מרכזים קהילתיים זה קונספט של איזו הצגה או פעילות ואז בסוף מכינים ארוחת הערב. במקרה הזה שיפודי פרות וירקות היה מאוד נחמד ומאוד מוצלח גם הייתי רוצה שיגיעו יותר ילדים אבל היה היה מוצלח מבחינתי.

לגמרי תהיה לזה המשכיות. נראה לי שחלק מהמטרה של חודש הנגישות זה לראות מה עבד ולהמשיך בגלל זה אגב בחוגים אני חשבתי שכן ניסינו כל מיני חוגים כדי לדעת אם זה ממשיך או לא מבחינת ילדים לא ידעתי אם זה באמת קרה.

יהל - חיים נפתלי לא פה לא אז אני אציג את הפעילות של נוער צעירים וקהילה.

הם באמת עשו המון פעילויות בחודש הזה.

הפנינג עם כנפיים של קרמבו שהייתי בו והיה מאוד מוצלח למרות שבעיניי זה היה קצת רועש אבל אולי זה הגיל שלי. הרצאה "מה למדתי מהבת שלי" של טל פרידמן היה אולם מפוצץ ואווירה מדהימה. סדנאות הנגישות היו מעולות אבל ההגעה וההיענות דלה. תכלס הרבה מאוד נרשמו ומעט מאוד הגיעו אז המחשבה שלי ושל חיים, בעיקר של חיים, הייתה להכניס את הסדנאות האלה שנה הבאה לתוך בתי הספר.

גלי - הפעילות של "דיאלוג בחשיכה" היתה מוצלחת וגם הנסיעות בחופש חנוכה היו מוצלחות והכרטיסים אזלו במהירות וגם אנשים יצאו עם פידבקים מאוד חיוביים.

יהל - גם ערב של עמותת שלומית ומדור מתנדבים - היה מאוד מוצלח והאולם היה מפוצץ ממש לא היה מקום עמדו בחוץ.

פעילויות בספרייה של בתיה הגירפה - היו שתי קבוצות אחת עם ילדים בלי צרכים ייחודיים והשנייה עם צרכים מיוחדים. אתם רואים את ההבדל בפועל שבקבוצה הראשונה שהייתה מיועדת לכל הילדים הגיעו 38 ולחלק השני שהקהל היה מאוד ספציפי הגיעו רק 17.

הילה - אבל צריך להבין זאת נקודת הפתיחה. בדיפולט יגיעו פחות.

יהל - אני שואלת האם אי אפשר לאחד את שתי ההצגות לקהל אחד אני חושבת שזה היה עוזר.

גלי - תראו למשל יש את הסיור עששיות כבר שנה שלישית שהוא מיועד לילדים למשפחות מיוחדות. בעצם מגיעים ילדים עם צרכים מיוחדים וגם אחים ואחיות של וזה פשוט איך שאני מוציאה את זה בוואטסאפים זה פשוט אוזל. השנה גם התפנו מקומות ואז הילה וגם אנחנו פרסמנו שוב. זה סיור מדהים. אמרתי לילה שנראה לי שהקונספט הזה שמיועד למשפחות ולא רק לילדים אלא גם לאחים ואחיות שלהם שיכול להיות שהם ללא צרכים מיוחדים יכול להיות שזה משהו שווה כאילו חשיבה ויכול להיות שזה עובד כי היה למשל את התיפוף בבית לגיל הרך זאת פעילות שהיא בדרך כלל סולדאאוט איך שאני מפיצה את זה אני ישר מתמלאה ועשו אותה רק לילדים עם צרכים מיוחדים והייתה הענות אבל הענות מאוד דלילה שלא תואם את הפעילות. אנחנו כבר יודעים שהיא טובה.

רועי – אם תסתכלי על כל הרשימה, מה שהיה לכל המשפחה או אז גם היתה היענות יותר ואני חושב שמאוד חשוב בסוף בשילוביות של להראות את זה גם למי שלא היה נחשף לזה, או שמתייחס לזה כקבוצתי ונישתי וכן כשזה משולב יש בזה את היתרונות האחרים שלו. נכון שאולי חלק ממי שזה היה מיועד לו לא יכול היה להגיע בגלל שזה היה משולב, כשאמרת שמראש זה יותר מצומצם נכון אז צריך לשמור גם על זה ולכן צריך להסתכל גם על הכמויות כלא כערך העיקרי פה.

אתי הרפז - בעניין הזה נכון אבל עדיין בסוף רועי, גם צריך להסתכל נכון ברמה של אחוזים. אני חושבת שאם אנחנו לא מסתכלים על זה מספרית אלא אחוזית אז 38 ו-17 מתכתב עם האחוזים שאנחנו מדברים של האוכלוסייה.

גלי - ההיענות הייתה מדהימה בחודש הזה באמת.

יהל - אני רוצה לגמור את הטבלה והמסקנות ואחר כך תגידו מה שאתם רוצים.

אני עוברת למפגש ההעשרה של מיצוי זכויות בשיתוף ביטוח לאומי ועמותת אילן שאני אישית השקעתי בו המון המון המון מאמץ ונרשמו 45 משתתפים. מילאו את הפרטים ונתנו טלפון ומייל וגם סוג מוגבלות והגיעו 20 משתתפים בלבד ואחר כך אני ממש ממש הופתעתי ששלחתי את החומרים בווטסאפ ובמייל לכל אחד ואף אחד, אף אחד מתוך העשרים לא כתב לי אפילו תודה זה הימם אותי ברמות מטורפות. זה היה חיינמי.

ספיישל אולימפיקס – זאת היתה פעילות שאיציק בן דור יזם היו קבוצות של ספיישל אולימפיקס מכל הארץ. אין לנו ספיישל אולימפיקס בעיר אז אנחנו הבאנו את הקבוצה של השחקניות כדורסל מהוד השרון.

סרט "סליחה על השאלה" - היה הסרט המופתי שגלי תכללה וארגנה והוציאה לפועל בעזרת חיים והילה זה באמת היה מרגש עד דמעות.

ואני חושבת שהמסקנות המחויבות זה שהייתה השתתפות מכובדת של תושבים ותושבות בפעילויות, מה שהוכיח צורך וביקוש אמיתי.

אנחנו צריכים פעם הבאה להיערך הרבה הרבה יותר מוקדם.

אנחנו צריכים להוציא חוברת דיגיטלית בדומה לחודש הוותיקים והוותיקות.

המיתוג צריך להיות אחר זה לא צריך להיות "חודש הנגישות" אלא צריך להיות "חודש השוויון" או "החודש להעלאת מודעות לאנשים עם מוגבלות".

אנחנו צריכים לבנות קבוצת חשיבה ופה אני מצטרפת להילה שתערב את הקהילה של המיוחדים ותביא תכנים מהשטח שמעניינים באמת אותם ולא אנחנו חושבים שאותם אנחנו צריכים לעשות וגלי אמרה את זה אירועים כוללים ולא דווקא ספציפית לילדים מיוחדים לדוגמה פעילות תיפוף וסיוור עששיות שגלי אמרה.

מורן העלתה מסקנה וצורך שההרשמה תהיה פחות מסורבלת לפעילויות.

ומסקנה נוספת שבאמת חסרו בעיני פעילויות לגיל השלישי ורשות הספורט.

הילה - אני חושבת שאחד הדברים שקודם כל צריך לחשוב עליו זה עניין של הקונספט. זאת אומרת או שאנחנו רוצים לעשות את זה חודש של העלאת מודעות ואז אנחנו פונים מה שנקרא אוכלוסייה כביכול רגילה כדי באמת להעלות את המודעות או שאנחנו עושים את זה לאוכלוסיית הצרכים מיוחדים עכשיו יכול להיות שאנחנו נשלב את זה אני לא יודעת. זה גם אולי היה עוזר לנו למצוא את הפעילויות ולפנות לקהל המתאים כי באמת פעילויות הצרכים מיוחדים צריכות להיות לאורך כל השנה ולא רק באותו חודש. איזושהי חשיבה אם אנחנו חושבים על העלאת מודעות אז אולי לפנות מה שנקרא למשפחות הרגילות שאני אגיד שנייה בצורה קיצונית שלחלקן אין מושג ירוק מה זה אומר "צרכים מיוחדים". לפעמים כשמרכזים בחודש אחד אז אולי נוצר איזושהו זרקור שאולי אחר כך באמת ישליך על כל השנה בטח ובטח אם אנחנו רוצים ללכת לכיוון של חברה מכילה שבעיניי זה לא קיים היום.

גלי - מצד שני החודש הזה נותן איזושהו זרקור ולמשפחות הרגילות יש אירועים ופעילויות כל השנה זה נותן איזושהו זרקור פתאום כולם מתכנסים כדי לייצר תוכן ותוכן למשפחות מיוחדות.

הילה - נכון, אבל שוב, זה תוכן שצריך להיות כל השנה וגם שוב צריך לחשוב למי אנחנו רוצים מי קהל היעד שאנחנו רוצים שייקח חלק בתוכן הזה.

רועי - גם בחודש ותיקים יש להם פעילויות כל השנה ובסוף השנה הרעיון הוא לחשוף גם את מי שלא נמצא בפעילויות כל השנה לפעילויות לתת איזושהו דגש שלנו ולהראות שזה

כאילו משהו שיחבר את הקהילה בכלל בתוך הסיפור הזה ואני חושב שאנחנו עוד פעם, יש עוד דרך לעבור אבל החברה מכילה היום הרבה יותר ממה שהכילה בעבר ואנחנו יש לנו עוד הרבה מה לעשות בתוך העניין הזה.

אני יכול להגיד עוד פעם גם בתוך בתי ספר שיש בהם שילוב, הילדים אולי מכירים את זה, להביא את זה משם לקהילת ההורים של אותו בית ספר לחשוב על פעילויות כאילו שכבר קיימות ובתוך החודש הזה להרים אותם קצת יותר למעלה גם את הדברים הקיימים.

יהל - ההיערכות המוקדמת באמת תעזור לנו לחשוב על כל ההיבטים האלה של מי אנחנו ומה אנחנו עושים.

אתי לוי - חודש העלאת מודעות זה משהו שהוא ברמה ארצית זה לא מה שאנחנו המצאנו, זה לא מיוחד להוד השרון אנחנו חלק מקהילה ארצית וטוב שזה כך.

יש עוד הרבה מה לעשות, יש עוד דרך ובגלל זה אנחנו עושים את זה. המודעות עולה ועצם זה שאנחנו יושבים עכשיו מסביב שולחן אחד לא היה לפני שנה ולא היה לפני שנתיים אז בואו אנחנו מתקדמים ויש עוד מה לעשות וישר כוח על הדבר הזה.

אני כן רק רוצה לשים עוד דגש בעניין הזה של החיבור והפעילויות המשותפות או המוחרגות. אנחנו היום בתקופה שבעצם אנחנו מדברים על שילוב, הכלה *you name it* אנחנו רוצים שהקהילה תראה את האנשים עם הצרכים המיוחדים כחלק מהקהילה ולא לחפש את הדברים המיוחדים למרות שבאמת יש ילדים או אנשים שיצטרכו לעד את הדברים המיוחדים עבורם וגם אותם אנחנו נצטרך לקחת בחשבון אבל בגדול אם אני כמי שבאה מחינוך מיוחד הרבה מאוד שנים הייתי רוצה לראות אותם כחלק מהקהילה בכל מה שקשור ואם צריך יהיה לעשות את ההנגשות אנחנו נתאים את הסביבה לצורך של הילדים לפעילויות הרגילות. כמו שאני מתחברת למה שאתה אומר רועי, שיש דברים שקיימים אז בואו ניקח את הדברים הקיימים ונראה למה לדברים הקיימים לא מגיעים ילדים או משפחות עם צרכים מיוחדים ואני כן יכולה להגיד עוד דבר. לפעמים משפחות שיש בהם ילדים עם צרכים מיוחדים לאו דווקא רוצות להחריג את עצמם לדעתי זה גם הרבה עבודת הסברה. אז אני חושבת שעל זה אנחנו צריכים באמת גם לחשוב בפעמים הבאות.

הילה - זה מה שרציתי להגיד קודם, זה ממש מתחבר למה שאת אומרת. לפני שנתיים, שלוש תרבות ונוער הביאו חוג של צילום בסמארטפון וזה חוג שהיה מיועד ופתוח לבני נוער עם ובלי צרכים מיוחדים. מי שיודע שלא יענה אבל מי שלא יודע מי אתם חושבים הגיעו הגיע לחוג הזה?

הגיעו אך ורק ילדים צרכים מיוחדים זה היה זה היה חוג מוצלח מאוד.

אילן - חסרה לי פה נויה בנושא של הוותיקים. ואני חושב שהתרומה שלה יכולה להיות מדהימה ולהשתלב בתוך הקבוצה הזאת.

והדבר השני זה חינוך. בתי ספר זה לא רק במודעות של יום אחד. השאלה אם יש ואני לא מכיר את זה האם יש איזשהו בתוך מסגרת הלימודים איזושהי פעילות שבאה ומסבירה? זה קיים אז מבורך ומשמם זה מתחיל. כמו תמיד אני נותן את הדוגמה של "אסור לקטוף את פרחי הבר". אני יכול להגיד שכל הנושא לדוגמה של אלרגנים וילדים אלרגניים שהוא מתחיל מהגן והילדים משפיעים על ההורים והילדים הם מכתבים את הדרך. אני זוכר את זה מהילדה שלי שיש שני ילדים שהיו בגן שהם אלרגניים וכשההורים מישהו זרק מילה "מה פתאום אני לא צריך להביא אוכל כזה ואוכל כזה" הילדים עמדו בפרונט ואמרו לא! אנחנו שומרים על האדם שם במסגרת החינוך לילדים להכלה ומתן המקום ושילוב באנשים עם צרכים מיוחדים אז זה יכול לגדל לנו את הדורות הבאים.

יהל - אני רוצה באמת לסכם את החודש הזה ולהודות גם לראש העיר וגם לאיילת שמש שהובילה ותכללה הכל וגם לגלי הדוברת ולכל מנהלי אגפים והמחלקות בעירייה שבאמת נרתמו לזה בשנייה. זה היה מדהים.

מורן - רגע שנייה לפני זה משהו קטן. חשוב לנצל את המאגר מידע שקיבלנו מהחודש הזה כל האנשים שנרשמו לכל הפעילויות יש לנו עכשיו את המיילים שלהם את הטלפונים שלהם לי יש רק את הנתונים של האירועים שלי אבל צריך איך שהוא לאסוף את זה.

יהל - כמובן. הערה מאוד חשובה.

רישוי עסקים

יהל - רק אקדים ואומר שקיימנו פגישה מקדימה בזום והעלינו כל הרעיונות שקשורים לרישוי עסקים והאחראית מטעם חברי הוועדה זאת אנגילה שתוביל את הנושא כי בכל זאת יש לה רקורד וכבר עשיתם אילן איתה פעילות וזה נעצר. ואני מעבירה את רשות הדיבור לאילן.

אילן - כן עשינו פעילות עם אנגילה ועם שאר החברות ביחד עם דנה ועם חסן בשנים קודמות בעיר אני אתן קצת רקע ברישוי.

עסקים שהם טעוני רישוי קל לנו לשלוט על התהליך של הנגשת העסק בגלל שזה מחויב בחוק. חלקם הם על ידי יועץ נגישות וחלקם בתצהיר שהוא נבדק.

הבעיה שלנו היא בעסקים שהם לא טעוני רישוי שם אין לנו שליטה ואין לנו גם כלים

מבחינת מחלקת רישוי עסקים לפעול כנגדם אז הלכנו בהליך שהוא יותר וולונטרי. עשינו איזשהו סיבוב ברחובות המרכזיים, נכנסנו לחנויות או ניסינו להיכנס לחנויות ויצרנו איזשהו שיח עם בעלי חנויות בחלקם או כולם. מי שלא היה נגיש היה קצת נבוך חלקם עשו את זה בצורה וולונטרית ושיפרו והכניסו, בנו רמפות או נתנו את ההתייחסות למה שנדרש מבחינת נגישות.

את הנושא של פרויקט נגישות בעסקים בדומה להרצליה אני פחות מכיר. אני רוצה ללמוד אותו יחד עם אנג'לה ונראה איך אנחנו מיישמים אותו בעיר. למעשה כל רעיון שיכול להיות או חדשני או קיים שאפשר יהיה להביא את העסקים להיות נגשים, אני אשמח לקדם אותו.

אפשר לבחון הנחה בארנונה של עסק שיישם נגישות - שאלה שצריך לשאול את הגזבר אם יש לו משהו בחוק שמאפשר את זה.

חשבנו בעבר לעשות "תו נגיש". הרעיון היה לייצר איזשהו תו עירוני שיהיה מדבקה בעיר, אמרנו נשלב תלמידים שיעצבו את התו הזה וניתן איזשהו סימן לכל עסק שיעמוד בכללי הנגישות יקבל את המדבקה הזאת על הדלת או נשים את זה באיזשהו מקום, כמו סוג של תו איכות. באיזשהו שלב זה נעצר. הרעיון קיים: כתבנו אותו, הוא נמצא וצריך להתחיל להניע אותו חזרה.

חוברת מעודכנת להנגשת עסק - יש את התקנות ואת מה שנדרש נעשה את זה יחד עם חסן ועם הדוברות וליצור איזשהו משהו לא מורכב.

דנה - חוברת של הנציבות קיימת מפורסמת גם באתר שלנו לעסקים זה בדרך כלל לעסקים גדולים או דווקא לעסקים קטנים שהיום השתנה ההליך לגביהם בעניין של תצהיר. **אילן** - עסקים קטנים נדרשים בתצהיר אז אני חושב שצריך לחשוב ביחד גם עם הדוברות איך אנחנו מזקקים את זה לאיזשהו חוברת פשוטה קלה יותר ויותר מתאימה ובמקסימום את השאר נפנה לאתר ששם יש את כל התקנות והחוקים.

תעסוקה של אנשים מוגבלות בעסקים - אני יכול להגיד לכם שפנו אליי לאחרונה כמה בעלי עסקים שרוצים להעסיק אנשים עם מוגבלות. אני חושב שאפשר ליצור איזשהו מאגר של אנשים כאלה שרוצים לעבוד ואנחנו נעשה את החיבור, אנחנו ניזום אולי איזשהו "יום העסקה" כזה או "הפינינג העסקה" אבל המאגר הזה הוא צריך לבוא מהמקומות של מי שאכן רוצה לעבוד או פורטל כזה ששם ירשמו ונוכל להפנות את בעלי עסקים או ביום של הפינינג כזה של תעסוקה או ביום יום לחבר את הדבר הזה.

יהל - זה חוזר כל פעם למיפוי ולמאגר המידע.

חנה - אני מציעה שתפנה הרווחה למשפחות עם חבריה בתפקוד בינוני ותפקוד גבוהה שיכולים לעבוד עם קהל ולעבוד במקומות כאלה מקומות שהם לא מוגנים ולעשות איזו הכשרה.

מירב - אבל לא כולם רשומים ברווחה וגם יש התייחסות לבני נוער שיוצאים לעבוד ומתקשים למצוא תעסוקה בעיר.

מיכל - בדרך כלל מי שעובד מועסק בתעסוקה עצמאית אז הוא לא מגיע דרך הרווחה. דרך הרווחה מגיעים מי שצריך איזשהו ליווי תעסוקתי וכולי. אם יהיה מאגר כזה אני לא יודעת אם אנחנו נוכל לרכז את זה, כי אני חושבת גם כן על הנושא של סודיות אבל אם נוכל להקים איזשהו מאגר כזה אז אם יהיו לנו פונים שמתעניינים בדיוק אז אנחנו כן יכולים להפנות אותם כן אבל לרוב הם מוצאים תעסוקה בכוחות עצמם.

אילן - צריך כמה שיותר מאגרי מידע לחבר אותם. הסקר שדיברתם עליו בתחילת הפגישה צריך להיות מאוד מקיף אם כבר מישהו מילא אותו הוא צריך למלא עוד ועוד דברים שיהיה לנו מאגר מידע שנדע לשייך אותו לדברים לא רק חוגים זה גם העסקה וזה גם גילאים ותחביבים.

אתי הרפז – בגלל זה רצינו את החברה.

גלי - יש כל שנה יריד תעסוקה שמחלקת נוער עושה בדרך כלל זה בשיתוף עם קניון שרונים. זה לא קשור לצרכים מיוחדים. באופן כללי לתעסוקה לבני נוער זה התקיים השנה האחרונה זה היה יומיים. היה מאוד קשה לחיים להביא את המעסיקים והיה המון ביקוש. אנחנו לא מדברים על צרכים מיוחדים, אנחנו מדברים על בני נוער באופן כללי. היה ביקוש מאוד מאוד גדול. יש כזה ביקוש לתעסוקה לבני נוער בעיר בקיץ. אם כבר עושים את היריד הזה כל שנה אני חושבת שגם באופן כללי הוא עושה את זה בשרונים ולפני כן עם קניון אחר. אפשר היה לשלב בתוכו, כבר להתלבש על זה, כמו שרועי אמר מקודם, כאילו להתחבר כבר לדברים שגם ככה יש בהם השקעה של משאבים וקורים ולשתף שם פעולה.

אילן - שנינו מגיעים מעולם השיווק, אנחנו יודעים שהמיקוד בפרסום חייב להיות מדויק לקבוצות האלה שיגיעו.

גלי - הפרסום זה החלק הקל. צריך שיהיו קודם כל מעסיקים שם שמעוניינים להעסיק.

אילן - בוא ניצור את המיתוג לדבר הזה ונפנה לבעלי העסקים בצורה גם ממוקדת.

גלי - הרבה פעמים קופצים לפרסום ולדוברות לפני שרגע שנייה סוגרים את המהות זאת אומרת להביא את כל העסקים.

אילן - אז אני אומר, בחודש המודעות שקיים בדצמבר, אפשר להעלות גם את הנושא הזה או

להחליט שאנחנו יוצאים באיזשהו קמפיין ממוקד לבעלי העסקים ממוקד לזה.
גלי - מציעה שנדבר עם חיים בנפרד ונבדוק גם עם מקס שרוניס שהם לקחו חלק פעיל ועם כוח גדול צרכני.

יהל - אני חושבת, דרך אגב, אני חושבת שאופיר גרינברג, שלא נמצא פה, ויש לו הרבה ידע על שילוב.

אילן - הוא הכניס את זה בהסכמים.

יהל - הוא יכול להבין את ההתנגדויות ולתרום לנו מידע שיפרק את המוקשים האלה.
אילן - בואו נפגש איתו ונלך עם הידע הזה לקניון עזריאלי למנכילית ובואו נלך לקניון שרוניס.
מיכל - יש ברווחה שירות שנותן ליווי בתעסוקה. זה חברות שהן פועלות ברישוי של משרד הרווחה עם הסכמים של משרד הרווחה. אנחנו משלמים השמה עבור כל אחד כזה שאנחנו צעיר או צעירה שאנחנו מפנים אליהם והם מחפשים כל הזמן בעלי עסקים ששם הם יכולים לשלב מגיל 21.

הילה – מה לגבי בני נוער? הם עדיין צריכים את אותו ליווי לפי מה שאתה אומרת.
אתי הרפז - ההבנה מאחורי זה שמשרד הרווחה לא יעודד בני נוער לצאת לעבוד יש בזה היגיון גם זאת אומרת אנחנו צריכים גם להבין מה אנחנו מבקשים בתחום של תעסוקה. חוק עבודת נוער ממש נופל בין הכיסאות עם העניין הזה של התעסוקה.
יהל - אני רוצה לשאול את אילן. מה אתה חושב שאתה יכול להכניס לתוכנית העבודה בשנת 2025 כבר מהרשימה הזו?

אילן - יש פה דברים שלא מצריכים תקציבים. צריך רצון ויוזמה. הנושא של תעסוקה, מצידי מחר אפשר להתחיל להבין את החברה הזאת שיש ליווי. נלמד מהם איך הם עושים את הדברים ובוא נתחיל לעשות את החיבורים.

מיכל - יש גם קבוצות שמשתלבות, כמו הצעירים שאתם רואים במאקסטוק או בארומה. אלה קבוצות שיש מדריך שמגיע לאיזשהו עסק. עמותת עמיחי למשל באופן עצמאי יצרו קשר עם כמה בתי קפה או כמה עסקים ברחוב הבנים והם סידרו שיגיעו אליהם פעם בשבוע להתנדב. הם לא יכולים לקבל שכר אבל הם באופן עצמאי יצרו קשר עם בעלי עסקים שם עבור החברה שנמצאים אצלם בתעסוקה.

אילן - בסוף זה עסק מסחרי והוא מסתכל על הדברים אבל בוא נראה, אולי נצליח לעשות יותר. שני אנשים, שלושה אנשים שיועסקו יותר זאת כבר ברכה.

מירב – אילן, יש לי שאלה. יש אפשרות לעשות מאגר של מקומות תעסוקה ולא הפוך מאגר של אנשים שמחפשים תעסוקה. לאדם שמחפש יותר קשה להיחשף מאשר פשוט ליצור מאגר

של בתי עסק.

אילן - יש לי מאגר של עסקים שהם טעוני רישוי אבל אני לא יכול להשתמש בו מכמה סיבות. טכנית יש לי איזושהי בעיה להשתמש במאגר הזה וגם על פי חוק אני לא יכול להחזיק אותו בצורה כזאת שאני אוכל להשתמש בו בלי מערכת שאוכפת את חוק הספאם והגנת הפרטיות.

אבל אפשר להתחיל ליצור משהו. נתחיל בזה שקודם כל אני אבין איך הפעילות הזאת מתבצעת על ידי חברות ההשמה האלה ואז נראה איך אנחנו פותחים ועושים את המהלך הזה מול בעלי עסקים.

חברת נגישות - נעבוד על זה ביחד וברגע שיהיה לנו תוצר מוגמר נסתובב בעסקים וגם נפיץ אותה.

דנה - תסביר גם על נושא הקייטנות. מדברים פה על בני נוער וילדים ותלמידים על נושא נגישות של קייטנות בעסק טעון רישוי.

אילן - הקייטנות טעונות רישוי נדרשות בנגישות ונדרשות באישור של יועץ נגישות והן מקבלות. קייטנה לא מקבלת רישיון ממני בלי שהיא מילאה את כל חובותיה וחלק מזה זה הנושא של נגישות. גם קייטנות פרטיות מחויבות על פי חוק השאלה אם הן עוברות דרכי. אנחנו מפרסמים ומודיעים לבעלי קייטנות. לא כולם מגיעים אליי. זה עבירה ברור, אבל יש איזשהן הקלות בשנה האחרונה שאומרות שפעילויות מתמשכות, גם אם תקראי להם קייטנות הן לא נדרשות ברישיון לקייטנה זאת אומרת חוג שהיה התעמלות אומנותית או חוג שהיה כל השנה ואפילו שהתלמידים שבאים לקייטנה הם לא אותם תלמידים שהיו לאורך כל השנה, הן פטורות מרישיון עסק.

הם רק בטיטל קייטנה כדי לגבות יותר כסף באותו חודש אבל גם התנועות נוער שהוציאו אותם בחוק מדרישה זה משהו. זו תקנה חדשה שכל מיני תנועות נוער שהיו שדרשו מהם רישיון המדינה פתרה אותם מרישיון לקייטנה בשנה האחרונה.

גבי - איך ניתן ליצור איתך קשר ברעיון נוסף?

אילן - הכתובת שלי מפורסמת באתר. אני אשמח לקבל רעיונות.

יהל - יופי תודה אני אשמח גם את הפרויקט של התו נגיש.

אילן - אז בואו נקדם את הפרויקט שהיה מחדש יחד עם אנג'לה היקרה. נציג את מה שעשינו עד עכשיו ונעשה תוכנית עבודה עם שני אייטמס לפעולה.

לגבי הסיורים - כשמזג האוויר ישתפר נוכל לעשות את הסיורים המשותפים בעיר. זה מדהים וזה נתן את האפקט וזה גם נתן לאלה שהשתתפו איתנו את התחושה האמיתית של

השפעה. אני אומר לך לא רק על עסקים זה היה ברמה של המדרכה והירידה לחנייה.

זה חשוב וצריך לעשות את זה. לשלב כמובן את הדוברות שהסתובבו איתנו בזמנו.

גלי - לאחר שהתנתקתי קודם, רציתי להגיד שפשוט אני חושבת שנתחבר גם ליריד הזה שהוא עושה עם מקס שרוניס, שייתנו גם מענה לעסקים שמוכנים להעסיק בלי קשר למה שאילן אמר בנוסף כי אם אנחנו כבר יוצאים בפרסום כזה גדול ולוקחים שותף כמו קניון וזה יריד תעסוקה אז שיהיו שם גם עסקים שמוכנים.

יהל - צריך ללמוד מאופיר מה הוא עשה עם זה במסגרת החוזית מול העסקים ולבוא ולהציע ולהגיד הנה תראו אנחנו עושים את זה בצורה כזאת ובואו תהיו איתנו גם בתהליך הזה.

יהל – אילן, אני רוצה להודות לך ולהגיד שאתה פרטנר נהדר לפעילות.

רועי - קודם כל תודה שהזמנת אותי לוועדה. אני מקווה שאני אוכל למצוא את הזמן להצטרף גם בהמשך. מבחינתי ההימצאות שלי פה היא אמירה ברורה גם כלפי הארגון וגם כלפי העיר שזה חשוב וזה במודעות. שאנחנו רוצים להניע איזה תהליך. זה ייקח זמן וזה לא ביום אחד שמשנים למרות שזה תהליך שהתחיל לפני וימשיך וזה חלק מהמדיניות והרוח שגם אמיר מוביל גם חברי המועצה ומורגש.

אני מבחינתי רואה את זה גם בקרב העובדים והעובדות בעירייה, את החשיבות שהם רואים בזה ואת ההבנה שצריכים לעשות את הצעדים האלה. נדרשת שותפות מלאה וצריך לעשות יותר גם בתוך הארגון בלי שום קשר למה שעושים בתוך העיר אבל צריך לעשות חשיבה בנפרד. אנחנו כולנו שותפים.

יהל- תודה רבה. נאחל לבשורות טובות ואמן לילה טוב לכולם.